

at han godt vil være med til at kigge lidt på det, som dansk industri er kommet med, hvorefter ministeren så opgiver og siger, at han mener noget andet. Jeg synes altså, det er trist, og jeg vil opfordre ministeren til, at han tager fat om det her problem og arbejder positivt med det. Så må vi se, om vi kan få en løsning på det, som går i retning af det her forslag. Vi er åbne for forhandling.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Nu begynder jeg at forstå ministeren: Det er på grund af de folk, vi er i selskab med, når vi fremsætter et forslag.

Vi har sådan lært lidt af Det Radikale Venstre, som jeg tror introducerede, at det afgørende ikke er, hvem man samarbejder med, men hvad man samarbejder om, og fordi vi på energipolitiske områder har nogle forskellige holdninger i forhold til Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti, forhindrer det os ikke i at gå sammen om nogle forslag. Vi må jo søge de folk, der gerne vil være med og tidligere i debatter har givet udtryk for, at de er villige til at se på det her. Helt i orden. Vi kan sagtens arbejde sammen om det, og hvis Det Radikale Venstre eller Enhedslisten vil være med, er vi også klar til at arbejde sammen med dem. For os er det vigtigste at få introduceret elementet joint implementation som et blandt mange virkemidler. Det, man skal huske med CO₂, er jo, at det er lige meget, hvor man fjerner CO₂, det fordeler sig i løbet af et år over hele jorden.

CO₂ er ikke en gift, der lammer mennesker, der er ikke nogen, der dør af den, så lad os gøre det, hvor det er billigst, så vi kan få fjernet mest muligt. Det kan godt være, det er i Hanstholm, det kan være, det bliver i Thy, det kan være, det bliver i Ukraine.

(Kort bemærkning).

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Næsten hver eneste gang, og jeg skal gerne hjælpe med at give udvalget en liste over de beslutninger, der er truffet, vi har skullet beskæftige os med konkrete midler til at nå det mål, som Schlüterregeringen i sin tid fastsatte, er Venstre og De Konservative gået imod. Næsten hver eneste gang!

Nu kommer man og vil ophæve noget af det, som trods alt har en betydelig virkning for at nå målsætningen. Selv med afgifterne er det van-

skeligt at nå målet, og vi er nødt til at tage nye initiativer hele tiden.

Når man gør det sammen med partier, som har bekæmpet den danske klimapolitik med næb og kløer fra første færd og ved enhver given lejlighed, kan man da ikke undre sig over, at vi andre sætter spørgsmålstegn ved ens vilje til virkelig at gøre noget effektivt ved klimapolitikken.

Hvordan tror man, det vil virke, hvis vi kommer til Kyoto – nu får vi jo en lejlighed til at diskutere det på torsdag – med, at vi nu har opgivet at reducere vore egne emissioner og i stedet for ligesom andre lande, der heller ikke vil gøre noget ved deres egne problemer, siger, nu skal det hele klares, et begreb, der i øvrigt ikke internationalt er defineret og kontrolleret, ved joint implementation.

At vi igen siger nej til at gøre noget alvorligt ved en omlægning af vores egne transport-, produktions-, leveformer og energiproducerende former i dette land for at nå et mål, som er blevet formuleret i sin tid, vil da gøre et utrolig dårligt indtryk. Danmark har netop en meget høj international troværdighed, fordi vi har haft en fast linje, og vi har også været villige til at ville midlerne for at nå målet.

Det vil svække vores troværdighed, når det drejer sig om joint implementation, hvis vi løber fra dette, som jeg nok synes er det flotteste, som Danmark har gjort internationalt i de sidste mange år, når det drejer sig om det globale miljø samarbejde.

Erik Mortensen (S):

Når man skal behandle et forslag som dette, må man nødvendigvis tage udgangspunkt i den tekst, som forslagsstillerne selv har lavet, og deraf fremgår det helt klart, at man ønsker helt at fjerne CO₂-afgifterne fra erhvervslivet.

Det må jo være en helt uforenelig størrelse sammenholdt med det egentlige oplæg, som også ministeren har været inde på. Man kan ikke både totalt fjerne afgifterne og så stadig væk arbejde i henhold til den dagsorden, som man selv har været med til at lave.

Jeg synes også, at det skal understreges i denne sammenhæng, ud over hvad ministeren allerede har sagt, at vi selvfølgelig har et nationalt ansvar. Joint implementation kan være et redskab, men det løser ikke alle problemer og bestemt ikke i forhold til det ansvar, som vi selv har nationalt.